

[Alfred Jensen.]

Den nu foreslåede opdeling af udgifterne i en militær og en civil del og endvidere i en afdeling for driften og en for investering er ikke tilfredsstillende for os. Jeg vil sige tværtimod. Det forekommer mig, at man langt lettere på denne måde vil forvirre folks begreber om, hvad der egentlig bruges til militæret, idet man fremefter vil søge blot at holde sig til de rent militære driftsudgifter — men der medgår langt, langt mere til militæret — og det vil sige, at man ikke alene får mulighed for at forvirre folks begreber, men også vil gøre det lettere at forhøje de militære udgifter. Jeg er ikke i stand til at afgøre, hvilke forhøjelser der vil komme efter dette forslag, men det beroliger mig aldeles ikke, at ministeren siger, at nu bruger man ca. 975 mill. kr. om året, og man kommer op på 985 mill. kr. I bemærkningerne til finanslovsforslaget for næste år gør man udgifterne op til 960 mill. kr., så der er ikke megen trøst at hente i den jugging, der her har fundet sted, og når dertil kommer, at man ikke har medregnet visse udgifter, må man vel gå ud fra, at vi kommer op på betydelig større beløb, end der tales om i forbindelse med dette forslag.

Det ærede medlem hr. Lannung mente, at det var de radikale, der havde ført kampen for at få tjenestetiden sat ned, og at det var dem, der havde sejret og fået den ned på de 16 måneder. Det er muligt, men i al beskedenhed vil jeg gøre opmærksom på, at mange andre har været med i disse bestræbelser, og jeg tror, at adskillige andre også vil have lov at tage en del af æren herfor. Det tror jeg også det ærede medlem hr. Lannung ved nærmere eftertanke vil kunne blive fortrolig med.

Der har været en meget stærk bevægelse mod forhøjelsen af tjenestetiden til de 18 måneder, og der har fortsat været en stærk bevægelse for at få tjenestetiden sat ned. Efter vor opfattelse burde tjenestetiden højst være 12 måneder. Det er endda muligt at komme længere ned selv under hensyntagen til en forsvarlig uddannelse, og på en måde kan man jo være tilfreds med, at tanken om en nedsættelse til 12 måneder har sejret for visse gruppers vedkommende i dette lovforslag, men jeg ser ikke, at der er megen trøst at hente i selve ordningen, når den bindes til rekruttering af det tilstræk-

kelige antal frivillige. Indtil nu har der jo ikke været det antal frivillige, man har ønsket — jeg ved ikke, hvordan stillingen er inden for hjemmeværnet — tror man så, der vil komme nok til, at den forventede nedsættelse af tjenestetiden, som omtales i dette forslag, vil kunne indfries? Jeg tror det ikke.

Dernæst vil jeg gerne sige, at vi er modstandere af den frivillighedsstyrke, der her er tale om. Den vil betyde, at militarismen, der egentlig har indflydelse nok, vil blive endnu stærkere, og det vil så sandt ikke blive til gavn for hverken demokratiet eller folket. Trods al tale om demokratisering af hær og forsvar kommer man jo ikke uden om, at frivillige korps af denne art og reaktionære officerer har været og er en trussel mod folkets rettigheder og demokratiet. Jeg behøver blot at minde om general Massu i Frankrig, der truede med at invadere Frankrig og påtvinge det franske folk og det franske samfund en politik, som var i strid med demokratiet og demokratiets interesser. Jeg tror, vi må gøre os fortrolige med, at der i det danske officerskorps findes personer af samme habitus. Jeg har tidligere haft lejlighed til at rette spørgsmål angående en oberst Schiøler. Han er på krigsstien igen. Det understreger jo, at der ikke på nogen måde bør åbnes større muligheder for, at militarismen kan boltre sig her i Danmark, tværtimod. Det understreger, at der fortsat er brug for udrensning og bekæmpelse af militarismen.

Der er sagt adskillige ting om hjemsendelse af soldater med uniform og udrustning, og jeg må sige, at den tanke kan vi tilslutte os; det kan vi også gøre ud fra de betragtninger, jeg her har fremført angående visse reaktionære kræfters udnyttelse af militæret imod folkets og demokratiets interesser.

Der har i denne forbindelse ligesom tidligere været talt om beredskabet som et skjold. Vi kender dette postulat; det er ført frem under krigen og hujen om, at Sovjetunionen har planer om at overfalde Danmark. Som optakt til denne diskussion bringer Ekstrabladet i dag en større tirade om, at kun 50 km herfra har Sovjet en base. Nu kan man frit overbevise sig om, hvad det er, der er tale om; det er ret og slet et havneanlæg ved Rostock; der bliver